

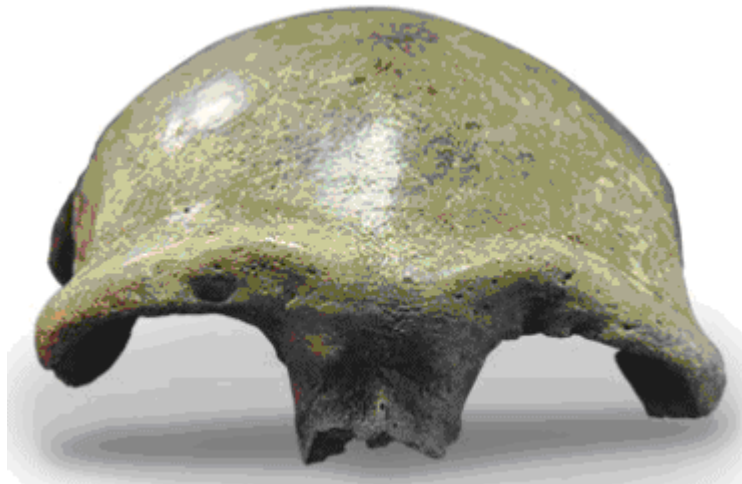
Recente mensen met archaische trekken zetten Evolutie op zijn kop

door Jeffrey P. Tomkins, PH.D*, 29-3-2019; <https://www.icr.org/article/11255/>

Vertaling en plaatjes door M.V.

Ideeën die vorm geven aan het concept van menselijke evolutie werden grotelijks uitgespeeld middels afbeeldingen. Figuren met grote (supraorbitale) wenkbrauwrichels en achterover hellende schedels – inbegrepen *Homo neanderthalensis* en *Homo erectus* – werden consistent afgebeeld als vroegste vormen van evoluerende mensen. Maar vandaag is er nieuw fossiel bewijsmateriaal dat het hele paradigma ondersteboven keert.

Een schedel gevonden in Mongolië, in 2006, werd gelinkt aan evolutionaire iconen zoals *Homo neanderthalensis* en *Homo erectus* wegens zijn zogezegde “archaische” kenmerken. Een recente studie nu dateert hem op 34.000 jaren, en zo komt hij in dezelfde rij te staan (evolutionair gesproken) als die van erg recente mensen.[1] In deze studie werd ook mitochondriaal DNA onttrokken uit de schedel en dat plaatste hem in de lange rij van moderne Eurazische mensen. In beschouwing nemend dat seculiere wetenschappers andere menselijke schedels met “anatomisch moderne” kenmerken gedateerd hebben op meer dan 300.000 jaren,[2] tonen deze nieuwe vondsten van “recente” mensen met archaische kenmerken, de rampzalige nutteloosheid aan van het menselijke evolutieverhaal.

In Salkhit (Noord-Mongolië) gevonden schedelkap

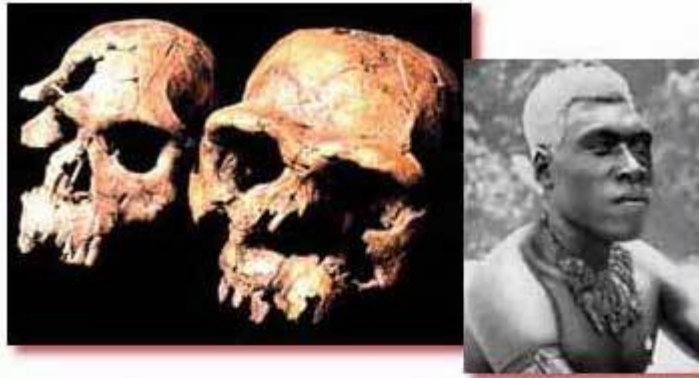
Deze discrepantie doet herinneren aan de menselijke schedels die gevonden werden in Kow Swamp, Australië, zoals gerapporteerd in het blad *Nature* in 1972. In die studie stelden onderzoekers: “Analyse van de schedelmorfologie van meer dan dertig individuen onthult de overleving van *Homo erectus* kenmerken in Australië tot zo recent als 10.000 jaar geleden”.[3]

Maar het probleem van evolutie betreffende menselijke fossielen met archaische kenmerken dat zich hardnekkig doorzet tot in erg recent evolutionair verleden verbleekt in het licht van het feit dat deze trekken nog steeds gevonden worden in levende mensen. Een van de beste voorbeelden is voormalig Russisch bokskampioen Nikolai Valuev (foto verderop). Een profielfoto van Valuev toont duidelijk dat hij erg prominente wenkbrauwrichels heeft samen met een duidelijk achterover hellend voorhoofd. (Zie ook de foto’s helemaal achteraan in dit artikel).

Zoals de dingen nu staan is het zogenaamde fossielenverslag voor menselijke evolutie nog steeds niets meer dan een collectie apen en mensen zonder overgangsvormen die linken naar de twee groepen. Dit ‘ongerieflijke’ feit was het onderwerp van een 2016 Royal Society research paper met de provocerende titel: “Van *Australopithecus* tot *Homo*: de transitie [= overgang] die er niet was”.[4]

Tallose studies hebben aangetoond dat Australopithecines uitgestorven apen waren met veel chimpansee-achtige anatomische trekken. *Homo* is de menselijke genus dat al onze moderne mensen insluit samen met onze veronderstelde archaische voorvaders. In het Royal Society paper zeggen de onderzoekers botweg:

“Alhoewel van de transitie van *Australopithecus* naar *Homo* gewoonlijk wordt gedacht als van een gewichtige transformatie, is het fossielenverslag over de oorsprong en vroegste evolutie van *Homo*, virtueel ongedocumenteerd”. [4]

De grote wenkbrauwuitsteeksels van “oude” schedels, en kenmerken zoals een achterwaarts hellend voorhoofd, kunnen gezien worden bij tal van mensen van onze tijd, zoals bovenaan rechts een Maleisische inboorling, en hieronder de Russische bokser Nikolai Valuev.

Zogenaamde archaische mensen hebben altijd met moderne mensen naast elkaar bestaan, precies zoals creationisten verwachten.

Niet enkel is er geen fossielbewijs voor de evolutie van mensen vanuit aapachtigen, maar de zogenaamde archaische kenmerken van beweerde vroeg geëvolueerde mensen hebben in realiteit gecoëxisteerd met deze van anatomisch moderne mensen doorheen het *Homo* fossielenverslag, en ze worden zelfs gevonden in mensen op deze dag.

Menselijke diversiteit in schedelkenmerken demonstreren louter de geschapen variabiliteit die in mensen gelegd werd door de Schepper.

Referenties:

1. Devièse, T. et al. 2019. Compound-specific radiocarbon dating and mitochondrial DNA analysis of the Pleistocene hominin from Salkhit Mongolia. *Nature Communications*. 10: 274.
  2. Hublin, J.-J. et al. 2017. New fossils from Jebel Irhoud, Morocco and the pan-African origin of *Homo sapiens*. *Nature*. 546: 289-292.
  3. Thorne, A. G. and P. G. Macumber. 1972. Discoveries of Late Pleistocene Man at Kow Swamp, Australia. *Nature*. 238: 316-319.
  4. Kimbel, W. H. and B. Villmoare. 2016. From *Australopithecus* to *Homo*: the transition that wasn't. *Philosophical Transactions of the Royal Society B*. 371 (1698): 20150248.
- * Dr. Jeffrey Tomkins is Director of Life Sciences at the Institute for Creation Research and earned his Ph.D. in genetics from Clemson University.

Supraorbitale wenkbrauwrichel komt ook veel voor bij hedendaagse mensen!

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/cartoons7.htm>

Zie verder:

- o Rubriek “Schepping versus Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm